

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

SPPS

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ
Београд, Немањина 22-26

Кабинет министра просвете

- Н/р проф. др Жарку Обрадовићу, министру

Сектор за инспекцијске и надзорне послове и школске управе

- Н/р г-дину Зорану Костићу, помоћнику министра

Генерални секретаријат

- Н/р г-ђи Жељки Кнежевић, генералном секретару

Предмет: ЗАХТЕВ ЗА АУТЕНТИЧНИМ МИШЉЕЊЕМ
О ПРЕСТАНКУ ПОТРЕБЕ ЗА РАДОМ ЗАПОСЛЕНОГ
У УСТАНОВИ ЗА ОБРАЗОВАЊЕ И ВАСПИТАЊЕ

Престанак потребе за радом запосленог у школи/установи је тренутно једно од најважнијих питања и предмет бављења синдиката, али и интереса великог броја запослених у установама, поготово и због чињенице да је Ваше министарство свим школама проследило Стручно упутство о формирању одељења и начину финансирања у основним и средњим школама у Републици, што, уз константан пад броја ученика и неизвесне резултате уписа, сасвим извесно угрожава сигурност радних места за велик број извршилаца. Ни чињеница да је министар у јавности поновио изјаве да синдикати беспотребно плаше запослене вишковима, као и да ММФ не тражи смањење броја запослених (!!) не може раднике у образовању, синдикате, а ни директоре оставити спокојним, јер је јасно да ће један број људи постати запослени за чијим радом престаје потреба или запослени са непуним радним временом.

Стога би било неопходно да у непосредном контакту покушамо доћи до одговора које категорије запослених уопште треба да буду предмет непосредне примене критеријума утврђених у: Закону о раду, школским законима, Општем колективном уговору и Посебном колективном уговору за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, тим пре што се мишљења о поступку утврђивања ранг листе запослених са непуним радним временом и запослених за чијим радом престаје потреба министарства и синдиката не поклапају, као уосталом и у питању који то запослени требају бити предмет бодовања од стране комисије/а. Иако није искључено да ће у свим случајевима они који буду проглашени вишковима „пресавити табак“, сматрамо да би аутентично мишљење као резултат договора и усклађивања ставова синдиката и министарства помогло да

се ти случајеви сведу на подношљиву меру и да се избегне извештан губитак спорова које, на крају крајева, плаћамо сви, из заједничког буџета.

У току су активности више актива директора у различитим школским управама, који покушавају да проблем превазиђу доношењем предлога Правилника о раду које би затим упутили на усвајање школским одборима, и на основу којих би се утврдиле листе запослених и појединци за чијим радом престаје потреба. Међутим, како се сва права, обавезе и одговорности из радног односа, односно по основу рада, уређују Законом о раду, посебним законима и општим актом (Колективним уговором), мишљења су подељена – да ли се допунски критеријуми и недоречености у закону и ПКУ уопште могу решавати Правилником о раду, поготово у установама у којима постоје формирани и уредно регистровани синдикати. Наметањем аката попут Правилника о раду у том случају, или чак одређених упутстава попут онога које тренутно форсира УСПРС, би могло довести да сви који буду на тај начин проглашени технолошким вишковима, односно радницима за чијим радом је престала потреба, то побију на суду и тиме додатно закомпликују ситуацију у школама.

Стога СрпС сматра да би се кроз аутентично мишљење и мустру предлога колективног уговора код послодавца који би заједнички сачинили стручњаци из министарства и синиката, олакшали посао синдикалним организацијама у школама и директорима, а наравно тиме и предупредили потенцијалне спорове, пошто би у овим актима потпуно јасно и прецизно предвидели на основу којег акта се утврђује листа вишкова (КУП и/или Правилник о раду), потпуно дефинисали категорије „заштићених“ радника и радника који се бодују, а којима радни однос не може престати без њихове сагласности.

Како се ради о осетљивој правној проблематици, предлажемо да се спорна питања расправе за округлим столом, пошто их није могуће решити у телефонском договору, нити циркуларним писмом. Сматрамо да је у интересу свих страна да се нејасноће, којих сада има превише, разреше пре момента него ли се синдикалне организације у школама, односно комисије и директори школа упусте у решавање проблема утврђивања радника за чијим радом потпуно престаје потреба, као и да се појасне компетенције директора и синдиката у делу који се односи на утврђивање запослених са непуним радним временом, пошто су поједини синдикати (УСПРС) већ сутерисали својим активистима одређене активности које, по нама, дубоко задиру у посао директора и не би требале бити предмет бављења синдиката, већ искључиво директорске компетенције.

У очекивању позива на преговоре по овим питањима, срдачан синдикални поздрав.

С поштовањем,

Београд, 17.05.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

Слободан Брајковић, с.р.
председник РО СрпС